

TỨ KHẢ

Trần Trung Chính

Thân tặng các phụ nữ đã đứng bên cạnh cuộc đời của tôi

Thời xa xưa trong các sách bàn về Tướng Mệnh Học, người ta chỉ đề cập 2 yếu tố KHẢ ÁI và KHẢ HỈ để mô tả những đặc trưng của người phụ nữ.

Những phụ nữ khả ái là những phụ nữ đẹp nhưng người đàn ông thích yêu thương chiều chuộng nâng niu nhiều hơn là nghĩ đến chuyện mây mưa. Nữ diễn viên điện ảnh Audrey Hepburn của Thụy Điển và nữ ca sĩ Ngọc Lan của người Việt Hải Ngoại là 2 hình ảnh tiêu biểu của người phụ nữ dễ thương khả ái.

Những phụ nữ khả hỉ là những phụ nữ đẹp nhưng khi nhìn ngắm vào những phụ nữ này người đàn ông luôn nghĩ đến chuyện mây mưa. Nữ diễn viên Marilyn Monroe của Hoa Kỳ và nữ diễn viên Brigitte Bardot của Pháp là 2 hình ảnh tiêu biểu của người phụ nữ khả hỉ.

Thế kỷ 20 đã chứng kiến sự trỗi dậy của phụ nữ với những phong trào đòi nữ quyền, đòi bình đẳng với nam giới trong mọi lãnh vực nên cá nhân của người viết đã chứng kiến và đã đụng chạm với loại phụ nữ khả ố. Về ngoại hình và vóc dáng của loại phụ nữ khả ố, người viết xin mượn 2 câu thơ của một tác giả mà không còn nhớ tên, đó là :

Trông xa cứ tưởng Thúy Kiều

Đến gần mới biết “người yêu Chí Phèo”

Về sắc diện của loại phụ nữ khả ố, người viết xin mượn một câu văn của nhà văn Vũ Trọng Phụng đã mô tả trong tác phẩm LẤY VỢ XẤU như sau :

Chị Doãn có cái nhan sắc của một người đàn ông không đẹp dzai

Giai thoại sau đây cũng là một phương cách đánh giá thế nào là phụ nữ khả ố :

Vào giờ trưa tại một quận lỵ, 3 vị sư khát thực ngồi tọa thiền dưới một tàng cây có bóng mát sắp sửa thọ bát quan trai. Có 4 ni cô trẻ đi qua, có lẽ mới vào tu nên một ni cô tinh nghịch làm thơ chọc ghẹo 3 vị sư như là : Tam Sư đồng tọa, thượng hạ lục đầu.

Vị sư trẻ đẹp trai đối đáp lại liền : Tứ Ni đồng hành, tung hoành bát khẩu.

Vậy là 2 bên tương xứng với nhau : “bên 8 lạng, bên nửa cân”

Ghi chú: một lạng = 37.5 gram, một cân = 600 gram

8 lạng x 37.5 gram = 300 gram

Sau tháng 4/1975, một số văn công ngành ca hát của miền Bắc vào Nam hát hò trên các đài loa phường với giọng the thé và chua loét như Tô Lan Phương trình bày những bài hát như bài Cô Gái Vót Chông, Tiếng Chày Trên Sóc Bom Bo...khiến mẹ tôi bức mình nhận xét : ngoài Bắc không có tròng mía và dừa nên giọng nói của mấy cô văn công này có pha thêm 5 kg đường nữa cũng không thể ngọt ngào như ca sĩ Hoàng Oanh được. Lưu ý người viết chỉ sử dụng danh xưng “ca sĩ” cho cô Hoàng Oanh, trong khi sử dụng danh xưng “văn công ngành ca hát” cho Tô Lan Phương. Sau này khi nghe các cô gái miền Bắc trình bày các bản nhạc vàng trên youtube thì tôi không còn nghe thấy chất giọng the thé và chua loét như giọng của Tô Lan Phương nữa thì quả là một điều thú vị biết bao.

Riêng anh bạn Trần Văn Giang khóa 10 của tôi thì cho rằng cần phải thêm một loại Phụ nữ Khả Dĩ mới đầy đủ : theo nguyên tắc căn bản của Thông Kê Sác Xuất, Phụ nữ Khả Dĩ là phụ nữ có 33% KHẢ ÁI - 33% KHẢ HỈ - 33% KHẢ Ồ. Dĩ nhiên, muốn biết thế nào là người đàn bà khả dĩ thì phải “sống chung” mới biết và hiểu rõ được, mọi cảm nhận hay ước đoán bề ngoài đều không chính xác.

Làm thế nào đàn ông phân biệt được “người đàn bà quyến rũ” với “người đàn bà hấp dẫn”. Theo ý kiến chủ quan của tôi, (có thể còn thiếu sót nên bất kỳ độc giả nào cũng có thể tự nhiên bổ sung vào mà không sợ người viết bất bình gì hết) : người đàn bà quyến rũ là người đàn bà có đủ 3 yếu tố : Lịch Sự trong phòng khách – Điệu Nghệ trong phòng ngủ - Khéo Léo trong nhà bếp. Trong khi đó người đàn bà hấp dẫn là người đàn bà chỉ có SEX only, 2 yếu tố kia thì thiếu vắng (nghĩa là chỉ có chút chút thôi.)

Cũng dựa vào quan điểm chủ quan của tôi : có 3 tiêu chuẩn của người phụ nữ khiến cho người đàn ông muốn đến gần để làm quen. Thứ nhất là người phụ nữ cần có DUYÊN – thứ hai là có vẻ HIỀN – thứ ba là có vẻ DỄ THƯƠNG KHẢ ÁI. Tôi cũng đã giải thích ý nghĩa của DỄ THƯƠNG KHẢ ÁI trong đoạn trên rồi, nên chỉ diễn giải thế nào là “có duyên” và “có vẻ hiền” để tránh sự trùng lặp. Chỉ cần đọc mục Tìm Bạn 4 Phương trên các nhật báo hay các tuần san thì rõ, các bà các cô thường hay viết trong thư

“...xấu đẹp tùy người đối diện” chính là muốn đề cập đến cái duyên này. Mặt khác, mục đích tối hậu của kỹ nghệ mỹ phẩm là để tăng cường cái duyên của mấy bà mấy cô, còn ngành giải phẫu thẩm mỹ mới phục vụ cho cái đẹp. Tại sao người phụ nữ cần có vẻ hiền (mặc dù thật sự thì không hiền chút nào, chẳng thế mà các ông nhà văn gọi các bà là “sư tử Hà Đông”) đó là vì các ông không cảm thấy mình được an toàn khi có bạn gái dữ dằn như bà Hằng.

Năm 1970, áo dài Việt Nam cải tiến với tay áo raglan và 2 bên hông nhấn “ben” cao ra đời. Tôi đã chở cô bạn gái của tôi (đang học chứng chỉ dự bị Lý Hóa Nhiên của Đại Học Khoa Học – SPCN = Science Physics Chemistry Natural) đến may áo dài ở nhà may Thiết Lập trên đường Hiền Vương gần với góc đường Pasteur, thấy khách hàng và bà chủ tiệm may bàn bạc về kiểu áo dài, tôi ngửa miệng bàn góp : “áo dài VN hấp dẫn ở chỗ nhấn ben cho cao để 2 bên hông lòi 2 cục mỡ trắng phau và khi vén tà áo lên ngồi trên xe gắn máy, dù mặc quần đen hay trắng đi nữa, hằn lên gân của “slip” mới làm bọn đàn ông “nuốt nước bọt”. Làm như mình đã đi học ở Trường Cao Đẳng Mỹ Thuật và Thời Trang, tôi còn tán rộng hơn nữa với bà chủ tiệm : lối may áo dài tôi vừa nói, chỉ nên may cho nữ sinh viên đại học mà thôi, không nên may cho nữ sinh trung học. Bà chủ tiệm may hỏi ngược lại tôi “tại sao”, tôi nói mỗi sáng các bà giám thị và Tổng Giám Thị đứng ngay cổng trường khám xét bằng mắt, cô học sinh nào không mặc “áo giáp” thì sẽ bị các giám thị hay xếp Tổng đuổi về nhà – Con gái mặc áo dài mà lại mặc cả “áo giáp” thì 2 cục mỡ 2 bên hông mất tác dụng ! Ý kiến của tôi lại được 3 play boys đồng lớp là các ông bạn Nguyễn Đình Tuấn – Trần Văn Giang và Nguyễn Thanh Tùng đồng lòng tán dương nhiệt liệt.

Thời học sinh - sinh viên sức khỏe dồi dào sung mãn nên tôi theo học cả 2 bộ môn Tae Kwon Do và Judo từ 1965, năm 1970 đeo đệ nhất đẳng huyền đai Tae Kwon Do, riêng môn Judo, tôi được võ sư Hoàng Xuân Dần (đệ tam đẳng Judo – đại đệ tử của võ sư ngũ đẳng Watanabe) mời vào học Judo miễn phí vì tôi cao 1.71m , nặng tới 87kg rất hiếm có trong giới sinh viên Sài Gòn thời bấy giờ. Võ sư Hoàng Xuân Dần đào luyện tôi trở thành “uke” để tất cả các đai đen và các đai đen quen chiến đấu với đối thủ nặng cân hơn. Nhờ công phu rèn luyện thể chất như vậy mà sau gần 10 năm ở trong Trại Cải Tạo của VC, năm 1985 tôi đi khám tổng quát ở bệnh viện Chợ Rẫy thì kết quả là tim gan phero phổi của tôi không có bị bệnh truyền nhiễm gì hết !!

Người ta cũng thường gọi các cô gái bán hoa là giới “bán phấn buôn hương” hay bình dân hơn người ta gọi là giới “bán tròn nuôi miệng”, nhưng TRÔI là gì và nằm ở đâu trên cơ thể người ta ?

Trên 90% người Việt được hỏi đều nghĩ rằng và cho rằng TRÔN là bộ phận sinh dục của người nữ. Nếu tất cả khán thính giả đã xem các video clips của những “shemales” và những video clips làm tình của những “gays” (những đồng tính luyến ái nam) thì thấy rằng những “shemales” và những “gays” đều không có “pussy”. Như vậy TRÔN là phần cuối cùng của trực tràng có cơ vòng để điều khiển co bóp “đóng” hay “mở” khiến chất thải không tự nhiên thoát ra ngoài. Điều này cả đàn ông cũng như đàn bà đều có TRÔN chứ không như ban đầu đa số người ta cho rằng chỉ đàn bà mới có TRÔN. Dẫn chứng: trong các quân y viện có một số thương bệnh binh bị các mảnh đạn cắt đứt giây thần kinh điều khiển cơ vòng đóng mở nên các bác sĩ phải cho người thương binh này đeo bao plastic đựng phân ở bên ngoài.

Trên các cáo phó đăng trên các nhật báo và tuần báo mà tôi thường thấy, khi nào nhắc đến người vợ quá cố, các ông chồng (còn sống) lúc nào cũng gán danh hiệu “hiền thê” đứng trước tên bà vợ quá cố, trong khi tôi biết chắc có vài bà quá dữ dằn làm phiền ông chồng không ít. Tôi hỏi các bà khác làm thế nào phân biệt được hiền thê và “vợ dữ”, các bà trả lời là không biết, đã thế lại còn đề nghị tôi đưa vài điểm khác biệt giữa “vợ dữ” và hiền thê xem sao. Tôi nói :

- a) Vợ dữ là vợ đánh ghen bằng dao phay và la lối om xòm dậy cả xóm làng.
- b) Hiền thê thì đánh ghen bằng lưỡi blade và nghiêng răng trèo treo nên ít ồn ào hơn (cũng có thể hiền thê không có răng thật nên không dám nghiêng răng chằng).

Khoảng năm 2008, trên đài phát thanh băng tần 1430 AM tại San José, Bác Sĩ Lê Phương Thúy - chuyên khoa Thần Kinh và Tâm Lý Trị Liệu đã đưa ra nhiều lời khuyên cho các phụ nữ bị bạo hành gia đình. Có một nữ thính giả gọi vào đài 2- 3 lần liên tiếp than phiền về việc các giải pháp mà bác sĩ Phương Thúy đề nghị không thể ngăn cản chồng cô ta liên tiếp bạo hành cô ta suốt một năm qua. Tôi gọi vào đài đưa ra giải pháp khiến bác sĩ Phương Thúy và người chủ trì chương trình “kêu trời không thấu” vì tàn độc và quá ư táo tợn:

****Giải pháp thứ nhất** : không chống cự để anh chồng muốn làm gì thì làm nhưng nhu thuận để phục rượu cho anh ta say mềm không còn khả năng động đậy. Vào tủ lấy ra một khẩu súng lục (dĩ nhiên phải mua trước) bắn ngay vào đầu gối 2 phát đạn rồi tiếp theo bắn 2 phát vào mắt cá , nên nhớ là đầu gối và mắt cá bị bắn phải là chân bên trái. Xong rồi gọi cảnh sát và xe cấp cứu đưa anh vào nhà thương. Mục đích anh ta

không thể chết được nhưng sau đó chỉ còn chân phải thì anh ta không còn có khả năng rượt đuổi nữa. Còn chân phải lành lặn thì vẫn còn có thể lái xe đi làm được.

****Giải pháp thứ hai** : vẫn phải áp dụng cách nhu thuận để phục rượu anh chồng uống cho đến say mèm không còn khả năng động đậy, áp dụng giải pháp này không cần mua súng nhưng cần tape và dây trói : dây trói để cột chân tay anh ta lại và tape để quấn quanh miệng anh ta sau khi nhét giẻ. Vũ khí là đun nước sôi rồi “rót” vào hạ thể của anh ta (nên nhớ rót nước sôi chứ không tạt nước sôi). Dương vật bị phỏng nước sôi thì sau này chữa lành vết bỏng, anh ta trở thành thái giám mà không cần dùng dao hay blade để “thiến” vừa tránh cho hiện trường bị vấy máu rất dơ bẩn.

Bác sĩ Phương Thúy phê phán giải pháp của tôi chắc chắn sẽ bị pháp luật trừng trị, nhưng tôi cho rằng đây là giải pháp tối ưu vì cảnh sát và luật pháp không thể bảo vệ cho người vợ 24/24 được. Mặt khác, chỉ bị tòa án kết tội là “cố ý đả thương gây thương tích” chứ không phải là “giết người gây án mạng” nên án phạt chắc không nặng (so ra những người tù cải tạo như tôi không gây án mà cũng ở tù gần 10 năm thì tội “diệt mầm mống bạo hành” như vừa kể trên thì nếu có ở tù tại xứ Hoa Kỳ cũng còn rẻ chán) .

Tôi để dành phần quan trọng nói sau cùng : vượt lên trên mọi những thứ mà người ta thường đề cao như kiêu diễm, duyên dáng, hấp dẫn, quyến rũ, thông minh, sắc sảo, giàu có, sang chảnh, quý phái...người phụ nữ cần có thần thái PHÚC HẬU (nếu tôi không lầm thì những vị phu nhân của các chính khách nắm chức vụ quan trọng trong đa số quốc gia đều có thần thái PHÚC HẬU, điển hình là nữ hoàng Elizabeth đệ nhị, bà Tổng Mỹ Linh của Trung Hoa Quốc Gia, bà Nguyễn thị Mai Anh của đệ nhị VNCH). Và luôn luôn tâm niệm rằng khi người đàn ông lấy vợ là người ấy mưu tìm cho chính họ một NGƯỜI BẠN ĐƯỜNG đích thực, chứ không phải người vợ luôn luôn sử dụng những ưu thế trời cho của mình để chính mình trở thành BOSS của người chồng.

Hy vọng những lời tâm tình của một ông già 74 tuổi này sẽ là những lời khuyên hữu ích đối với các bạn trẻ.

San José ngày 19 tháng 7 năm 2024

Trần Trung Chính

www.vietnamvanhien.org